

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2946/2019
25.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Иван Ристић адвокат из ..., против тужене ... „АД ББ“ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Томашев, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 108/19 од 11.06.2019. године, у седници већа одржаној 25.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 108/19 од 11.06.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину П1 234/18 од 08.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене о стварној ненадлежности суда. Ставом другим изреке одбачена је као неблагоприятна тужба тужиоца којом је тражио да се поништи решење о престанку радног односа отказом уговора о раду од 20.09.2017. године као незаконито, и да се обавезе тужена да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, а ставом трећим изреке је обавезан тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара.

Виши суд у Јагодини је решењем Гж1 108/19 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке, потврдио првостепено решење у ставу другом и трећем изреке и жалбу тужиоца у односу на овај део је одбио као неосновану, а ставом другим изреке је одлучио да се не досуђују трошкови одговора на жалбу.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијене одлуке у смислу 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредаба овог закона, због чега нема ни битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона на коју се ревизијом указује.

Према образложењу нижестепених одлука, тужилац је тужбеним захтевом тражио да се поништи решење тужене о престанку радног односа отказом уговора о раду од 20.09.2017. године као незаконито, те да се тужена обавезе да га врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима.

Нижестепени судови су, оцењујући благовременост поднете тужбе, правноснажно одбацили тужбу као неблаговремену с обзиром да је решење о престанку радног односа тужиоца уручено 28.09.2017. године, а да је тужбу поднео 15.01.2018. године, односно по протеку законског рока од 60 дана из члана 195. став 2. Закона о раду.

Имајући наведено у виду, правилно су нижестепени судови поступили када су одбацили тужбу тужиоца као неблаговремену.

Одредбом члана 195. став 1. Законом о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...113/17) прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдикада чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Ставом 2. овог члана прописано је да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Наведени рок из члана 195. Закона о раду јесте преклузивни рок чијим се истеком губи право на правну заштиту и на исти се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Имајући у виду чињеницу да је тужилац решење о престанку радног односа отказом уговора о раду примио 28.09.2017. године, те да је тужбу поднео 15.01.2018. године, то су нижестепени судови правилном применом одредбе члана 195. став 2. Закона о раду тужбу одбацили као неблаговремену.

Навод тужиоца да је за повреду права сазнао тек када је одлука Привредног апелационог суда Пвж 453/17 од 24.11.2017. године објављена на огласној табли Привредног суда у Крагујевцу, те да је од тада почео да тече рок за подношење тужбе прописан одредбом члана 195. став 2. Закона о раду није основан. Овог стога што се објављивање наведеног решења којим је поништено решење о

отварању стечаја на електронској табли суда не може сматрати даном сазнања за повреду права запослених, већ се као дан сазнања за повреду права има узети дан када је тужилац као запослени примио побијено решење о отказу уговора о раду, односно 28.09.2017. године.

У погледу ревизијских навода да је решење донето уз битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 94. Закона о парничном поступку, а из разлога што је тужена на рочишту заступана од стране адвоката који није имао уредно пуномоћје, Врховни касациони суд указује на то да је тужилац исте наводе изнео и у жалби на првостепено решење, који су цењени од стране другостепеног суда на правилан начин, па их овај суд у потпуности прихвата без даљег образлагања у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Имајући наведено у виду, на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1, 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужилац није успео у поступку по ревизији, зато нема право на накнаду тих трошкова, док трошкови тужене за састав одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда нису били потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић